

[Grethe Philip.]

til, at vi meget gerne går ind i et samarbejde og har vilje til et samarbejde, hvad angår de større bagved liggende og tilknyttede problemer i forbindelse med lovforslaget; jeg tænker på alt, hvad der vedrører jord-udbud, byregulering m. v.

Sigsgaard: Vi har jo haft inflation i mange år, og efterhånden har vi også fået inflation i ord. Ordet „boligfond“ stod oprindeligt for noget helt andet end den smule ingenting, der nu er kommet ud af det. Tinget har flere gange for nogle år siden været stillet over for et SF-forslag om en virkelig boligfond, hvis midler skulle anvendes til lavt forrentede tredjeprioritetslån, der skulle udbetales kontant. Tanken var altså, at fonden skulle billiggøre de nye lejligheder med flere hundrede kroner om måneden. Ideen var, at alle skulle have råd til at bo godt og moderne. Det ville være blevet dyrt, milliardbeløb ville der have været tale om hvert år, men vi, der stod bag forslaget, og det var jo både hr. Arne Larsen og jeg med til, fandt, at det at bo godt er så vigtigt, at det bør gå forud for så meget andet.

Forslaget blev hver gang — og jeg tror, det blev fremsat tre gange — afvist næsten hånligt af de øvrige partier, inklusive socialdemokratiet. Det kunne have været gennemført i dag; hvis det såkaldte røde flertal havde haft bare en anelse lysere ødt over sig, var boligfonden blevet gennemført som noget af det første, men socialdemokratiet ville ikke være med. Nødtvungent, som en indrømmelse til SF for at stemme for momsen, gik socialdemokratiet med til den jordfond, som vi i dag taler om. Man havde fundet ud af, at tanken om en boligfond var populær, og at boligforliget var upopulært, og derfor skyndte man sig at sige, at man skam da godt ville være med til at gennemføre boligfonden. Den blev bare så lemlæstet under behandlingen, at det eneste, der egentlig er tilbage af den, er navnet. På den måde narrer man vælgerne, på den måde skuffer man sine tilhængere, på den måde taber man valg. Tænk, om man i stedet for havde gennemført det oprindelige forslag, så de nye boliger virkelig var blevet til at betale for almindelige mennesker, så boligspekulationen var blevet elimineret;

så havde folk kunnet mærke, at dette såkaldte røde flertal gjorde noget for dem, så havde flertallet været til nytte, og så kunne flertallet nok også have holdt til et valg.

Men socialdemokratiet ville ikke være med til en rigtig boligfond, og derfor har vi den ikke. I stedet for har socialdemokratiet presset af de borgerlige partier lagt navn og stemmer til den måske mest reaktionære boligpolitik i Norden. Men selvfølgelig er den nuværende lille fond da bedre end ingenting, selv om en af dens virkninger er, at den sætter kommunerne i stand til at betale de fantasipriser, som spekulanterne forlanger, og dermed sørger for, at spekulanterne holdes i live og trives.

Vi beklager ligesom SF, at fondens midler er nedsat af regeringen, og at kommunerne derfor ikke kan købe den jord, som de af hensyn til byudviklingen burde købe. Vi kan støtte SF's forslag om at bringe fonden op på den oprindelig planlagte størrelse, men vi finder ikke forslaget tilstrækkeligt. SF foreslår, at boligministeren hvert af de følgende år skal have 500 mill. kr. til rådighed; man standser altså ved 500 mill. kr., lægger ligesom et loft, og det vil vise sig at være utilstrækkeligt. SF har her været for loyalt over for socialdemokratiet, for det var jo socialdemokratiet, der i sin tid ikke under nogen omstændigheder ville gå over de 500 mill. kr. og kun efter voldsomt pres overhovedet gik med til de 500 mill. kr.

Vi håber, at SF under udvalgsbehandlingen vil foreslå beløbsrammen ændret, så der indbygges en stigningstakt.

Hr. Arne Larsen påstår i sin fremsættelse, at en forøgelse af fondsmidlerne, som han har foreslået, vil fremme boligbyggeriet og mindske arbejdsløsheden. Det er nu nok noget overdrevent. Hvis SF vil nå de mål, så må partiet, så må folketinget gå noget videre, så er noget af det første, der er brug for, en forøgelse af det almennyttige byggeri ud over rammen på de 12.000 lejligheder; helst skal der slet ikke være loft over det sociale byggeri. En sådan forøgelse forudsætter to ting, som jeg beder SF tage op under udvalgsbehandlingen, for det hænger nøje sammen med boligfonden. For det første at rentesikringsordningen udvides; den gælder kun for de 12.000 lejligheder, og der skal en tillægs-